

[Poul Nielson.]

område. Vi skal ikke her heller forcere en udvikling, som går ud over det, der er basis for i den frivillige organisation.

Jeg håber nu, at der med vedtagelsen af dette lovforslag kan blive arbejdsro til at føre tingene ud i livet. Der er i hvert fald så bred politisk dækning, som der overhovedet kan skabes, bag hjemmeværnets arbejdsformer. Det vil jeg slutte med at udtrykke tilfredshed med og sige, at jeg håber, at forsvarsudvalget fortsat kan holdes underrettet om udviklingen. Vi ønsker i hvert fald meget gerne at følge med i det ud fra en positiv indstilling.

**Formanden:** Det skyldes sikkert den almindelige støj i salen, at man overhørte min henstilling om mere ro i salen.

**Adam Møller:** Da mit partis ordfører, hr. Knud Østergaard, er forhindret i at være til stede i øjeblikket, skal jeg fremsætte et par bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Det forekommer mig, at den socialdemokratiske ordfører i og for sig godt kunne have sparet sig sine bemærkninger om, at vi havde taget en anden stilling, end det efter hans opfattelse havde været vores hensigt efter første behandling. Vi gav ved første behandling udtryk for, at vi ønskede at se på lovforslaget i udvalget, og vi gav udtryk for, at vi ønskede at høre alle de berørte organisationer, hjemmeværnets personel, dem, der gør et betydeligt frivilligt arbejde for forsvaret, og at vi naturligvis ikke ønskede at høre alle disse, der udfører dette frivillige arbejde for forsvaret, uden at det også var vores hensigt at tage tilbørligt hensyn til de bemærkninger, de fremkom med ved de deputationer, der mødte frem i forsvarsudvalget. Det er det, vi mener vi har gjort under udvalgsarbejdet, og det er derfor, vi har udarbejdet nogle forslag til en anden affattelse af lovforslaget, forslag, som bl. a. ville have tilgodeset nogle af de ønsker, man har fra de kvindelige korps, som

jo i høj grad har været med til at underbygge forsvarsviljen her i dette land.

Det viste sig under udvalgsarbejdet, som det jo fremgår af betænkningen, at der ikke herom kunne opnås enighed mellem det konservative folkeparti og udvalgets flertal. I den situation mente vi — og jeg ville da tro, at der også fra den socialdemokratiske ordfører kunne være almindelig tilslutning hertil — at det var af en sådan værdi for hjemmeværnets arbejde, at der stod et enigt folketing bag ved denne lov, og da der ikke forelå ændringsforslag til afstemning her i salen, trak vi vore ændringsforslag tilbage. Vi gjorde det oven i købet med den bemærkning, at vi naturligvis også dermed mener, at den lovgivning, der bliver resultatet med den affattelse, som flertallet er gået ind for, er en lovgivning, der er acceptabel, i den forstand, at hjemmeværnet naturligvis kan virke med denne lovgivning. Vi havde blot ment, at man ved at tage hensyn til de ting, der er fremført fra organisationernes side og fra de deputationer, der har været i udvalget, i og for sig havde fået en bedre lovgivning. Når vi har vist det hensyn, synes jeg, man kunne have undladt at komme med lidt ironiske bemærkninger om vores stilling, for vi ønskede altså at få en så bred tilslutning til lovforslaget som muligt. Det fremgår heraf, at også vi kan stemme for lovforslaget i den foreliggende form, selv om vi altså havde ønsket, at der kunne samles et flertal for en noget anden form.

Jeg vil gerne understrege, at det dermed også fremgår, at der imellem de partier, der i øvrigt støtter dansk forsvars- og udenrigspolitik, er en bred tilslutning til det danske hjemmeværn og det danske hjemmeværns arbejde.

**Arne Christiansen:** Allerede ved første behandling gav venstre principielt tilslutning til den rationalisering af hjemmeværnets øverste ledelse, som oprettelsen af hjemmeværnskommandoen og hjemmeværnsrådet er udtryk for. På den anden side kunne rejses dels det spørgsmål, om ændringen kunne